

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इहहि रागद्वेषमोहाद्यजिन्मूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૫] વીર સંવત્ ૨૪૪૪, જ્યેષ્ઠ આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૧૧ મો.

પ્રભુ સ્તુતિ.

વસંતતિલકા વૃત.

સંપત્તિ જે શિવતણી સુખકારી આપે,
કુત્સિત કર્મતણી જે દૃઢ વદલી કાપે;
સદ્ગોષ્ઠી બીજ હૃદયે વણી જેહ વાપે,
સમ્યક્ત્વના શુભ સ્વધર્મની માંદા સ્થાપે.
જે દાસને શિતળ છાંય વિષે પ્રપાળે,
દેશે ભવ ભ્રમણાનો ઝટ જેહ ટાળે;
એ વીતરાગ પ્રભુ કલ્પતરૂ સમાન,
ધ્યાવો હૃદે ભવિષ્યનો બહુ લાવી માન.

વિ.

૨૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ૐ

॥ શ્રી સદ્ગુરુ ચરણાય નમઃ ॥

શ્રીમાન્ સૂરિશ્વર શ્રી આત્મારામજી (આનંદવિજયજી)

ની

જયન્તિ યસંગનું પદ.

પ્રભાતિ.

(ધાર તરવારની સોહલી દોહલી-એ ચાલ.)

આજ ગુરૂરાયની સ્વર્ગ ગમન તિથિ,
સાંભળી ભવિક મન દ્રવિત થાશે;
ભૂમિ ભારત વિષે જૈન મત બ્યોમમં,
સૂર્યવત્ જ્ઞાન જેનું પ્રકાશે.....

આજ૦ ૧

શુદ્ધ સંસ્કારથી અગ્રણી પદ તણી,
યોગ્યતા મેળવી શ્રેષ્ઠ ભાવે;
જૈન આચાર્ય પદ પ્રાપ્ત કરી જગતમાં,
છાપ ગુણ ગુણી તણી જે હીપાવે.

આજ૦ ૨

આત્મારામ અભિધાન છે જેહનું,
આત્મ આરામતા સફલ કીધી;
ભવિક જન સકલને બોધ કરવા ખરે,
શુદ્ધ સ્વાદ્વાદ શૈલી પ્રસિદ્ધિ.

આજ૦ ૩

હૈય અને જ્ઞેય સાથે ઉપાદેયની,
તત્ત્વ પ્રરૂપણા જેહ કરતા;
સાંભળી ભવિક આનંદ ને અનુભવિ,
અનુસરણ તેહનું તુરત કરતા.

આજ૦ ૪

એ ગુરૂરાયના વિરહ સ્થૂળ દેહનો,
પણ કૃતિ તેહની દૃશ્ય છે જ્યાં;
ધ્યાતા જયમ ધ્યાનથી ધ્યેયને મેળવે,
ત્યમ તદ્દરૂપનું દર્શ છે ત્યાં....

આજ૦ ૫

આત્મારામનું નામ જપતાં થકાં,
આત્મ આરામતા શ્રેષ્ઠ જામે;

આત્મ-સુધારણા.

૨૪૮

પ્રાપ્ત નર જન્મને સફળ કરી કર્મમળ,
દૂર કરી શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ પામે.....

આજ ૬

આજ પરિવાર સૂરિરાયનો ભારતે,
વિજયનો ઘોષ ગર્જાવતો જ્યાં;
નમન કરે. આત્માનંદ સંસ્થા મળી,
ભાવપુર વાસી ભક્તિ વસે ત્યાં.....

આજ ૭

ખલાચી ચક્રો
દાદાની બીલીંગ
મુખમંત્ર.

}

(જિજ્ઞાસુ ઉમેદવાર.)

આત્મ-સુધારણા.

(ગતાર્ક પૃષ્ઠ ૨૨૮ થી શરૂ.)

[લે૦ ત્રિકુલદાસ મુળચંદ શાહ. બી. એ.]

કંઈ પણ વાંચતાં લખતાં શીખ્યા વગર એક પુરૂષ વીશ વર્ષની વયે પહોંચ્યો હતો. પોતાના કુટુંબમાં અવ્યવસ્થાને લઈને તે ગૃહ તજી પરદેશ ગયો. જ્યાં પ્રયાસ કરતાં તેને કંઈક વાંચતાં લખતાં આવડ્યું. જેથી તેને એક ઠાણમાં દરેક કાર્યની દેખરેખ રાખવાનું કાર્ય સોંપવામાં આવ્યું. થોડો સમય વીત્યા પછી સંગીન શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરવાની અત્યુત્કટ ઇચ્છા થવાથી તેણે ઠાણના કપ્તાન પાસે સેવા કરવાની અનુજા મેળવી. તે હમેશાં પોતાના ગજવામાં એક નાની યાદી બુક રાખતો અને જ્યારે જ્યારે કોઈ નવો શબ્દ સાંભળવાનું બની આવતું ત્યારે ત્યારે તે તરતજ તે બુકમાં લખી લેતો. એક દિવસ એક અધિકારીએ તેને તેની યાદી-બુકમાં કંઈક લખતાં જોયો અને તે ઉપરથી તે જાણ્યું હશે એમ તેના પર તેને શંકા આવી. તે યાદીબુકનો તે શું ઉપયોગ કરતો હતો એ જ્યારે તેના અને બીજા અધિકારીઓના જાણવામાં આવ્યું ત્યારે તે યુવકને અભ્યાસ કરવાની અને જ્ઞાન સંપાદન કરવાની વધારે સગવડ કરી આપવામાં આવી. અને તેની જરૂરીયાતો પણ પુરી પાડવામાં આવી. સમય જતાં તે પુરૂષ કાફલામાં ઉચ્ચતમ અધિકાર પ્રાપ્ત કરવા ભાગ્યશાળી નીવડ્યો. નાવિક તરીકેની આ કૃત્તેહથી જીવનના અન્ય ક્ષેત્રોમાં કૃતેહનો માર્ગ તેને માટે અતિ સુગમ થઈ પડ્યો.

સ્વાશ્રયથી શું સાધ્ય નથી ? જગતની મહાન વસ્તુઓ સ્વાશ્રયથીજ સાધવામાં આવી છે. કેટલા બધા પુરૂષોને પોતાના કાર્યની સિદ્ધિ મેળવવામાં વારંવાર

૨૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અટકવું પડે છે, અનેક તરેહના વિચારો કરવા પડે છે; કેમકે આરંભ કરવા માટે તેઓની પાસે જરૂર પુરતું દ્રવ્ય હોતું નથી. પોતાને ઉત્તેજન આપે એવા કોઈ ઉમદા સુપ્રસંગની પ્રતીક્ષા કર્યા કરે છે. પરંતુ આ સર્વ કરતાં તેઓએ લક્ષમાં રાખવું જોઈએ કે અવિરત પરિશ્રમ અને સંપૂર્ણ ખંત અને ઉત્સાહ વિજયના જન્મદાતા છે. વિજયપ્રાપ્તિને માટે દ્રવ્ય અથવા ચાટુ વચનો નિરપયોગી છે. તે માટે જે શ્રમ કરવો જોઈએ તે કરો અને તે તમને પ્રાપ્ત થશેજ.

આત્મસુધારણા માટેના જે પ્રસંગો વિસરી જવામાં આવે છે તેમાં એક શોચનીય બાબત એ છે કે તે પ્રસંગો મહાન નૈસર્ગિક શક્તિ ધરાવનારા લોકોને તેઓના કરતાં ન્યૂન માનસિક બળ ધરાવનારા લોકો કરતાં અધિક પ્રતિકૂળ સ્થિતિ અને સંજોગોમાં મૂકે છે. એક એવો માણસ છે જે લોકપ્રિય છે, જેનું હૃદય વિશાળ અને ઉદાર છે, પરંતુ જે યોલતી વેળાએ ભાષાનું એવું ખૂન કરી નાંખે છે કે તેની વાણીનું શ્રવણ ખરેખર પીડાકર થઈ પડે છે. આ પ્રકારના બીજા અનેક દ્રષ્ટાંતો લેખ્ય થઈ શકે એમ છે. મહાન નૈસર્ગિક શક્તિ અને સુંદર ચારિત્ર્ય ધરાવતા હોવાથી ઉચ્ચ અધિકારે નિયત કરવામાં આવ્યા હોય એવા લોકો પણ અમુક પ્રકારના અજ્ઞાનને લઈને અને આરંભકાળની કેળવણીની ન્યૂનતાને લઈને ઘણી વખત પીડાય છે અને આકુળવ્યાકુળ થાય છે.

સામાન્ય શક્તિ કરતાં વધારે શક્તિ હોવાનું જ્ઞાન હોય છતાં આ શક્તિને અનુરૂપ આદ્ય કેળવણીની ન્યૂનતાને લઈને હલકા અધિકારપર બદ્ધ થઈ રહેવું એ અત્યંત લજ્જાસ્પદ અને અપકર્ષસ્પ્રેરક અનુભવ છે. જે જે વસ્તુ મેળવવાનું પોતાને માટે શક્ય છે તે તે વસ્તુ મેળવવાને પોતે એંસી નેવું ટકા શક્તિ ધરાવે છે, એવું જ્ઞાન હોય પરંતુ યોગ્ય કેળવણી અને બીજાવણીના અભાવે તે મેળવવાને વસ્તુતઃ પચીશ ટકા કરતાં વધારે શક્તિ ન હોય તો તે ઘણુંજ લજ્જાસ્પદ છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો કેળવણીના અભાવે તમારી શક્તિઓના સમૂહનું સંધાન કરો છો એવા અભિજ્ઞાનથી જીવન વહન કરવું એ ઘણાજ વિષાદ અને પરિતાપનો વિષય છે.

પોતાને શક્ય અને સુલભ હોય એવા ઉચ્ચતમ જીવનને માટે તૈયારી ન કરવાથી જે ખેદ અને વિષાદની લાગણી ઉત્પન્ન થાય છે તે કરતાં અન્ય કશી વસ્તુથી થતી નથી. જે પ્રસંગોનો લાભ લેવાને પોતાની જાતને કદી તૈયાર રાખી નથી તેવા પ્રસંગોને જવા દેવાના પરિણામે જે શોક અને ખેદ થાય છે તેના કરતાં વિશેષ કટુ અનુભવ કશાથી થતો નથી. જન્મથીજ કુદરતના અભ્યાસકનું દષ્ટાંત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા લાયક છે, તે મનુષ્યની મહેચ્છાઓ એટલી બધી ઘણી દેવામાં આવી હતી અને યુવાવસ્થામાં તેની કેળવણીને એટલી બધી વિસારી દેવામાં આવી હતી કે સમય જતાં

આત્મ-સુધારણા.

૨૫૧

તેના સમકાલીન કોઈપણ માણસ કરતાં વધારે કુદરતના ઇતિહાસ વિષે તે જાણવા લાગ્યો ત્યારે તે એકપણ શુદ્ધ વાક્ય લખી શક્યો નહિ, તેના આંતરિક વિચારો શબ્દોમાં પ્રદર્શિત કરી શક્યો નહિ. અને પુસ્તકોદ્ધાર ચિરસ્થાયી અને ચીરસ્મરણીય કરી શક્યો નહિ. આનું કારણ એ હતું કે તેને કેળવણીના મૂળતત્વોનું પણ જ્ઞાન નહતું. શરૂઆતમાં તેનું શબ્દ જ્ઞાન એટલું બધું સંકુચિત અને સ્વદૃષ્ટ હતું અને તેનું ભાષાજ્ઞાન એટલું બધું મર્યાદિત હતું કે તે હંમેશાં તેના વિચારો પ્રદર્શિત કરવાને જરૂરી શબ્દોને માટે અવિરત પરિશ્રમ કરતો હોય એમ જણાતું હતું. આવા બુદ્ધિશાળી—પ્રતિભાશાળી માણસના પરિતાપનો વિચાર કરો; પોતે વિજ્ઞાનનું—કુદરતનું વિશાળજ્ઞાન ધરાવે છે એ વાતથી અભિજ્ઞ હતો છતાં શબ્દોમાં પ્રદર્શિત કરવાને તે અશક્ત હતો.

પોતાની તૈયારીની અપૂર્ણતાને લીધે ટુંકાણથી લખનાર માણસો કોઈ અજ્ઞાણ શબ્દના ઉપયોગથી ઘણી વખત આકુલ વ્યાકુલ બની જાય છે. સામાન્ય પરિચિત શબ્દો આપવામાં આવે ત્યારે લખી શકવાને શક્તિમાન હોવું એ પુરતું નથી, તેમજ ઓપ્રીસમાં સામાન્ય દૈનિક પરિપાટિ અનુસાર કાર્ય કરવું એટલેથી બસ થતું નથી. પ્રગતિની ઇચ્છા રાખનારે ગમે તે શબ્દના અથવા વાક્યના પ્રયોગને માટે તૈયારી રાખવી જોઈએ, શબ્દો સાથે સંગ્રહ હોવો જોઈએ જેથી તેમાંથી અકસ્માત્ ઉપયોગ કરી શકાય. જો તમે લખવામાં વારંવાર વ્યાકરણ દોષ કરતા હોશો, સ્ખલના થતી હોશો અથવા તમને ક્વાચત્ સામાન્ય નિત્ય પરિપાટિથી બહાર લેવામાં આવે ત્યારે વ્યાકુલ થઈ જતા હોશો તો તમારા ઉપરી સમજી જશે કે તમારી તૈયારી અપૂર્ણ છે, તમારી કેળવણી મર્યાદિત છે અને તમારા ભવિષ્યનું પ્રારબ્ધ અને આશાઓ સંકુચિત છે.

એક વ્યક્તિ લખે છે કે “ મારામાં આઘ કેળવણીની એટલી બધી ન્યૂનતા છે કે કોઈ કેળવણી અને વિદ્યાવિભૂષિત સજ્જનને પત્ર લખતાં મને ભય અને સંકોચ રહે છે. કેમકે મને એવી ખડીક લાગે છે કે હું વ્યાકરણ અને વર્ણવિન્યાસના દોષો કર્યા વગર લખી શકીશ નહિ.” આ મનુષ્યમાં અસાધારણ નૈસર્ગિક શક્તિ છે એમ તેના પત્રથી સૂચિત થાય છે તથાપિ આઘ કેળવણીની ન્યૂનતાને લીધે તે આવી શોચનીય પરિસ્થિતિમાં મૂકાયો છે. આ પ્રમાણે આરંભ કાળના વર્ષોનો સદુપયોગ ન થવાથી સદાને માટે આવી શોચનિય અને વિકટ સ્થિતિમાં મૂકાવા કરતાં વધારે દુઃખદ પ્રસંગની કલ્પના કરવી પણ કઠિન છે.

ખાસ કરીને યુવકોના પત્રોથી અત્યંત દુઃખ ઉપજે છે; જે પત્રો સૂચવે છે કે, લખનારમાં અપ્રતિભ નૈસર્ગિક બળ છે, તેની માનસિક શક્તિ પ્રશસ્ત છે, પરંતુ

૨૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યોગ્ય કેળવણીની ન્યૂનતાને લઈને તેની શક્તિનો મોટો ભાગ કુટિત અને સ્વકાર્ય સાધવાને અસમર્થ થઈ ગયો છે. આ પ્રકારનાં અનેક પત્રોથી આપણને પ્રતીતિ થાય છે કે પત્ર લખનારાઓ અસંસ્કૃત રત્ન સરખા છે; જેઓ યોગ્ય સુસંસ્કારના અભાવે પોતાનું ગૂઢ આંતર તેજ-બળ પ્રકટ કરી શકતા નથી.

જેઓની વિદ્યાર્થી અવસ્થા સંપૂર્ણ થઈ છે અને જેઓ અજ્ઞાનથી આવૃત્ત થયેલી પ્રશસ્ય માનસિક શક્તિથી જીવન નિર્વહન કરશે એવાની સ્થિતિથી ખરેખર ખેદ થાય તેવું છે. જે અજ્ઞાનનું આવરણ તેઓ લવિષ્યમાં કદાચ થોડું ઘણું દૂર કરી શકવા સમર્થ બને. ઉદાહરણ તરીકે જેનામાં તે લોકોનો નાયક અને નેતા થઈ શકે એવી નૈસર્ગિક શક્તિ રહેલી છે, એવો કોઈ યુવાન પુરૂષ યોગ્ય કેળવણી અને આદ્ય સામગ્રીના અભાવે નિરંતર અન્યને આધીન થઈ રહી પોતાનું જીવન વહન કરે તે પણ દયાજનક છે.

જીવનક્ષેત્રના સર્વ ભાગોમાં આપણે સર્વત્ર કારકુનો, કારીગરો અને નોકરી-આત માણસોને જોઈએ છીએ. આ લોકો પોતાની કુદરતી શક્તિને અનુરૂપ કોઈ પણ પ્રકારની ઉચ્ચ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. કેમકે તેઓએ પૂરેપૂરી કેળવણી સંપાદન કરી નથી. તેઓ નિરંતર અજ્ઞાન દશામાં સડે છે. તેઓ એક સારો પત્ર લખવા પણ અસમર્થ છે. તેઓ પત્ર લખવાનો યત્ન કરવામાં ભાષાનું ખૂન કરે છે. જેથી તેઓની ઉત્કૃષ્ટ પ્રશસ્ય શક્તિ નિગૂઢ રહે છે અને બહાર આવિર્ભૂત થઈ શકતી નથી. આથી તેઓ જીવનભર સામાન્ય-મધ્યમ સ્થિતિમાં જ રહે છે.

“જે જીવવાને લાયક છે તે જીવે છે” (the survival of the fittest) એવો કુદરતનો નિયમ છે એમ વિજ્ઞાનવેત્તાઓનું સખળ કથન છે. તે લોકો જ યોગ્ય-લાયક ગણી શકાય છે કે જેઓ પોતામાં જે કંઈ છે તેનો ઉપયોગ કરે છે, જેઓ અશ્રાંત પરિશ્રમથી બળ પ્રાપ્ત કરે છે; અને જેઓ સહાયમૂત વા અંતરાયમૂત સંયોગોને સંયમમાં રાખી આત્મ-વિકાસથી જીવે છે. વૃક્ષના પોષણ અને વૃદ્ધિ માટે ભૂમિ, પ્રકાશ, અને વાતાવરણ સાધનોથી ભરપૂર છે, પરંતુ તે જે કંઈ પ્રાપ્ત કરે છે તેનો તેણે ઉપયોગ કરવો જોઈએ, પર્ણ, ફુલ, ફલ ઇત્યાદિમાં વૃક્ષ જે કંઈ પોષણ મેળવે છે તેનો આવિર્ભાવ થવો જોઈએ. નહિતો પોષણ મળવાનું બંધ થશે. ખીજા શબ્દોમાં કહીએ તો ભૂમિમાંથી તેને વૃદ્ધિ માટે વૃક્ષને જેટલું ઉપયોગી છે તે કરતાં વિશેષ પોષક તત્વ મળશે નહિ. અને આ પોષક તત્વનો ઉપયોગ જેટલી ત્વરાથી કરવામાં આવે છે તેટલી ત્વરાથી તેની વૃદ્ધિ થાય છે; અને જેમ જેમ તેનો વિશેષ ઉપયોગ કરવામાં આવે છે તેમ તેમ પુષ્કળ પોષક તત્વ પુરું પાડવામાં આવે છે. આ નિયમ સર્વત્ર લાગુ પડી શકે છે. જે આપણે કુદરતની આપેલી સર્વ વસ્તુ-

આત્મ-સુધારણા.

૨૫૩

ઓનો સદ્વ્યય કરીએ છીએ તો આપણી જરૂરીઆતો પુરી પાડવામાં કુદરત અત્યંત ઉદાર છે; પરંતુ જો આપણે કંઈ પણ ઉપયોગી કાર્ય કરતા નથી, જે સામગ્રી આપણને તે આપે છે તેનું અમુક પ્રકારની શક્તિમાં રૂપાંતર કરી ઉક્ત શક્તિનો સદુપયોગ કરતા નથી, તો ઉક્ત સામગ્રી આપવાનું અંધ કરવામાં આવે છે એટલુંજ નહિ પણ આપણી શક્તિ દિનપ્રતિદિન ક્ષીણ થતી જાય છે અને વૈયક્ષણ્ય ઘટી જાય છે; કેમકે એવો એક સર્વમાન્ય નિયમ છે કે પ્રત્યેક વસ્તુ એક અથવા બીજે માર્ગે ગતિમાન છે. તે આગળ વધે છે. અથવા પાછી હઠે છે. તેનો યોગ્ય ઉપયોગ કર્યા વગર આપણી પાસે તે રાખી શકીએ નહિ. આપણે સનાયુ અથવા મગજ શક્તિનો ઉપયોગ કરતા નથી તો કુદરત આપણી પાસેથી તે લઈ લે છે. આપણે બુદ્ધિ અથવા આતુર્યનો ઉપયોગ કરતાં અટકીએ છીએ તેજ ક્ષણે કુદરત આપણાં આતુર્યને હરી લે છે.

કૌલેજમાં અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યા પછી ઘણે વર્ષે ઘણાએક ગ્રેજ્યુએટોને જોઈને આપણને આશ્ચર્ય ધાય છે કે પોતાની કેળવણી માટે તેઓને જે કાંઈ ખર્ચાવાનું હોય છે તે માત્ર પ્રમાણપત્રજ હોય છે. જે શક્તિ અને નૈપુણ્યની પ્રાપ્તિ તેઓને કૌલેજમાં થઈ હતી તેનો નાશ થઈ ગયો હોય છે; કેમકે તેઓએ તે વસ્તુઓને ઉપયોગમાં લેવાનું ત્યજ દીધું છે. પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયા પછી મનની અંદર સર્વ વસ્તુઓનું જ્ઞાન તાજું હોય છે ત્યારે તેઓ વિચારતા હોય છે કે ઉક્ત જ્ઞાન પોતામાં હમેશાં રહેશે, પરંતુ તેઓએ તેનો ઉપયોગ કરવાનું ત્યજ દીધું ત્યારથી દરેક ક્ષણે તે જ્ઞાન હુપ્ત થતું ગયું છે, અને જે જ્ઞાનનો તેઓએ ઉપયોગ કર્યો છે તેજ માત્ર અવશિષ્ટ રહ્યું છે અને તેમાંજ વૃદ્ધિ થઈ છે, બાકીના સર્વ જ્ઞાનનો વિલય થઈ ગયો છે, એમ આપણને તેઓની વર્તમાન સ્થિતિ તપાસતાં અને વિચારતાં માલૂમ પડશે. વિશ્વવિદ્યાલયની ઉપાધિ પ્રાપ્ત કર્યા પછી દરેક વર્ષે ઘણાખરા ગ્રેજ્યુએટોને માલૂમ પડે છે કે તેઓના ચાર વર્ષની અભ્યાસના પ્રમાણમાં બહાર દર્શાવવાનું તેઓની પાસે ઘણું સ્વરૂપ છે. આનું કારણ એ છે કે તેઓએ સંપાદન કરેલા જ્ઞાનનો સદુપયોગ કરવાનો લેશ પણ શ્રમ લીધો નથી, તેઓના મનમાં નિરંતર એજ વિચાર રમમાણુ કરે છે કે “ મેં કૌલેજની કેળવણી લીધી છે. અમારામાં કંઈક બળ હોવું જોઈએ, અને જગતની દૃષ્ટિમાં મારી કંઈક ગણના થવી જોઈએ ” તમે કૌલેજમાં જ્ઞાન સંપાદન કર્યું છે તે કરતાં વધારે ધારણ કરવાની શક્તિ તમારા પ્રમાણપત્રમાં નથી.

જે વસ્તુનો તમે યોગ્ય ઉપયોગ કરતા નથી તે નિરંતર ક્રમે ક્રમે તમારામાંથી હુપ્ત થાય છે. તેનો ઉપયોગ કરો અથવા તેનાથી રહિત થાઓ, તમારી ઇચ્છાનુસાર

૨૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરો. પ્રાપ્ત વસ્તુઓનો ઉચિત ઉપયોગ કરવો તે શક્તિ મેળવવાનું ગહન રહસ્ય છે-ઉપાય છે, અને જે ક્ષણે તમે ઉપયોગ કરતાં બંધ થશો કે તરતજ આ બળ-શક્તિ અદૃશ્ય થશે.

આત્મ-સુધારણાના સાધનો હમેશાં તમારી પાસે જ છે. તમારી કુઠાર જે તીક્ષ્ણ ન હોય તો તેને તીક્ષ્ણ બનાવવાને વિશેષ બળની અપેક્ષા છે. જે સમય મર્યાદિત હોય તો સ્હેજ વધારે યત્ન અને ઉત્સાહથી કાર્ય કરો. પ્રગતિની ગતિ આરંભમાં મંદ જણાશે, પરંતુ અંત અને અવિચ્છિન્ન ઉત્સાહપૂર્વક મંડ્યા રહેવાથી અવશ્યમેવ તમે યત્નની અને કાર્યની સફલતા પામશો. “ક્રમે ક્રમે આગળ વધો” એ માનસિક બંધારણનું પ્રધાનતત્ત્વ છે. આ પ્રધાનતત્ત્વને લક્ષમાં રાખીને જે તમે તમારા પ્રયાસમાં મંદ થશો નહિં તો સમય જતાં મિષ્ટ ફલોનું આસ્વાદન કરવાનું સુભાગ્ય તમને પ્રાપ્ત થશે. અસ્તુ!!!

મર્ત્ય જીવનનું અમૃત.

(જે કોઈ પ્રેમ અશ અવતરે; એ ગીતની ધૂન.)

સખે! જ્યાં આત્મજ્યોતિ ઝળહળે,

બને સુખમય જીવન તે પળે!

બહિરાતમ લાવોથી પરવશ, બની મૃગતૃષ્ણા ધરે;

અંતર્દષ્ટિ આરીસામાં, જેતો દશ્ય જ બરે.

સખે! જ્યાં

સંકલ્પોને નિશ્ચય બળથી, નિર્ભય થઈને સાધે;

સત્સંગે શાસ્ત્રીય શિખામણ, શુદ્ધ મને આરાધે.

સખે! જ્યાં

શુણ્દષ્ટિ લહી સર્વ જનોમાં, મુક્તિનાં પદ ભરે;

દાન શીલ તપ લાવ પ્રભાવે, દિલ આરામજ ધરે.

સખે! જ્યાં

પ્રતપ ક્રોધાદિક પરિણામે, થકી અશાંતિ ન ધરે;

પ્રબળ શક્તિથી સમ સ્વરૂપે, ઉલટાવીને કરે.

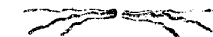
સખે! જ્યાં

સત્કાર્યોની જીવન સૂધી, સેવા હૃદયે ભરે;

મૃત્યુને મહેમાન માનીને, આમંત્રણ એ કરે.

સખે! જ્યાં

ફેતેહચંદ.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૨૫૫

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય, શ્રી શત્રુંજય તીર્થનો ઐતિહાસિક સારભાગ.

ગતાર્ક પૃષ્ઠ ૨૩૮ થી શરૂ.

ગયા અંકમાં શ્રી શત્રુંજયનો આધુનિક પરિચય અમારા વાચકોને કરાવ્યો છે, આ અંકમાં ઐતિહાસિક સારભાગ અને છેલ્લા ઉદ્ધારક કર્માશાહનું અને ઉદ્ધારનું ઐતિહાસિક વર્ણન આપવામાં આવશે. જેના ઉપદેશથી કર્માશાહે આ ઉદ્ધાર કર્યો છે તે આચાર્ય મહારાજનું વૃતાંત પ્રથમ આપવું યોગ્ય ધારીએ છીએ.

મહાન તપાગચ્છતા રત્નાકરપક્ષની ભૃગુકચ્છીય શાખામાં અનેક આચાર્યો થઈ ગયા છે, જેમાં શ્રી વિજયરત્નસૂરિ નામના આચાર્ય ઘણાજ વિદ્વાન થઈ ગયા છે, જેમના શિષ્ય શ્રી ધર્મરત્નસૂરિ હતા; જે ઘણાજ ક્રિયાપાત્ર, વિદ્યાવાન તેમજ પ્રતાપી થયા છે. જેની કીર્તિ સર્વત્ર તે વખતે ફેલાયેલી હતી. નાનપણમાંથી તેમને લક્ષ્મીમંત્ર સિદ્ધ થયેલો હતો. તે સૂરિવર્યને અનેક સારા સારા શિષ્યો હતા જેમાં શ્રી વિદ્યામંડન તથા શ્રી વિનયમંડન બે મુખ્ય હતા તેમાં પ્રથમને સૂરિપદ અને ખીજને ઉપાધ્યાયપદ સૂરિજી મહારાજે આપ્યું હતું. એક વખત શ્રી ધર્મરત્નસૂરિ પોતાના શિષ્યો સાથે સંઘપતિ ધનરાજની વિનંતિથી આખું વગેરે તીર્થોની યાત્રા માટે તેમના સંઘમાં ગયા. અનેક ગામોમાં યાત્રા કરતાં કરતાં મેવાડ (મેદપાટ) દેશમાં પહોંચ્યાં. આ વખતે આ દેશ પરિપૂર્ણ આબાદીમાં હતો. આ દેશમાં એક જગત્ પ્રસિદ્ધ ચિત્રકૂટ (ચિતોડ) પર્વત છે, કે જેના ઉપર ઉત્તર અને વિશાળ અનેક જિનમંદિરો આવેલા છે. આ જિનમંદિરોના શિખરો ઉપર સુવર્ણ કળશો અને રંગબેરંગી ધ્વજાઓ દુરથી જોતાં લાવિકોના પાપનું પ્રક્ષાલન થઈ જાય છે. આ પર્વત ઉપર વળી ઉપાશ્રયો પણ છે કે જેમાં ખીરાજમાન જૈન શ્રમણ મહાત્માઓ નિરંતર સ્વાધ્યાય કરે છે. જે વખતે આ પર્વતના શાસક ક્ષત્રિયકુળ દ્વીપક સાંગામહારાણા કે જે ત્રણ લાખ થોડાના માલિક હતા અને જેણે સમુદ્ર પર્યંત પૃથ્વીને પોતાને સ્વાધીન કરી હતી.

આ ચિત્રકૂટ નગરમાં ઓસવંશ (ઓસવાલ જ્ઞાતિ) માં સારણુદેવ નામના એક પ્રસિદ્ધ પુરૂષ થઈ ગયા છે, કે જે જૈન નૃપતિ આમરાજ કે જે સુપ્રસિદ્ધ જૈનાચાર્ય જ્ઞાનપ્રભદિના શિષ્ય હતા, તેના વંશજોમાંથી હતા. તેના પુત્ર

* પ્રભાવકચરિત્ર ગ્રંથના કર્તા આ આચાર્ય ૮૬૫ સંવત યા સન ૮૩૮ માં પંચત્વ પામ્યાનું જણાવે છે.

૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રામદેવ થયા, રામદેવના લક્ષ્મીસિંહ તેના ભુવનપાળ અને તેના ભોજરાજ અને તેના ઠક્કરસિંહ તેના ખેતા તેના નરસિંહ અને તેના તોલા નામના પુત્ર થયા. તેની સ્ત્રી સતીઓમાં લલામભૂત એવી લીલૂ નામની હતી. આ તોલાશાહ મહારાજ સાંગાના પરમ મિત્ર હતા જેથી મહારાજ તેને પ્રધાન બનાવતા હતા, પરંતુ તેમણે આદરપૂર્વક ના પાડી કેવળ શ્રેષ્ઠીપદનોજ સ્વીકાર કર્યો. તે શ્રેષ્ઠી ન્યાયી, વિનયી, ઉદાર, જ્ઞાતા, માની તથા ધનીક હતા, સાથે સહૃદય અને દયાળુ હતા. જૈન ધર્મના પૂર્ણ અનુરાગી હતા. આ પુણ્યશાળી તોલાશાહને ૧ રત્ન, ૨ પૌમ, ૩ દશરથ, ૪ ભોજ અને ૫ કર્મા મળી પાંચ પરાકર્મી પુત્રો હતા. આ સર્વમાં કર્માશાહ સૌથી શુભમાં અધીક હતા.

શ્રી ધર્મરત્નસૂરિ અને સંઘપતિ ધનરાજનો સંઘ યાત્રા કરતા કરતા અહીં ચિત્રકૂટ પહોંચ્યો, જે આગમન સાંભળી સાંગારાણ સર્વ સૈન્ય સાથે સંઘની સન્મુખ જઈ સૂરિજીને પ્રણામ કરી, ઉપદેશ સાંભળી બહુ આડંબર સહિત સંઘને નગરમાં પ્રવેશ કરાવી યથાયોગ્ય સર્વ સંઘજનોને વાસસ્થાન આપ્યું. તોલાશાહ પોતાના પુત્રો સહિત નિરંતર સંઘની ભક્તિ કરતાં સૂરિજીનો ઉપદેશ શ્રવણ કરવા લાગ્યો. રાજાએ પણ તેમ કર્યું અને શિકાર આદિ દુર્વ્યસનનો ત્યાગ કરી દીધો.

ત્યાંના વસનાર એક ગર્વિષ્ઠ વિદ્વાન પુરુષોત્તમ નામના ગ્રાહણી સાથે રાજ-સભામાં આચાર્યમહારાજને ધર્મચર્ચા થતાં તેનો પરાજય કર્યો.

એક દિવસ અવકાશ લઈને તોલાશાહે પોતાના પુત્ર કર્માશાહની સમક્ષ શ્રી ધર્મરત્નસૂરિ મહારાજને ભક્તિપૂર્વક એક પ્રશ્ન પુછ્યો; કે હે ભગવાન ! હું જે કાર્યને માટે શોધ કરું છું તે સફળ થશે કે નહીં? તે કૃપા કરીને કહો. જે ઉપરથી આચાર્યમહારાજ પોતાના ઉંચા જ્યોતિષશાસ્ત્ર વિષયક જ્ઞાન દ્વારા તેના ચિંતવેલા કાર્યનું સ્વરૂપ અને ફળાફળનો વિચાર કરવા લાગ્યા.

વાત એ હતી કે ગુર્જર મહામાત્ય વસ્તુપાળ એક વખત શત્રુજયપર સ્નાત્ર-મહોત્સવ કરી રહ્યા હતા, તે વખતે ત્યાં અનેક દેશોનાં ઘણાં સંઘ આવ્યા હતા જેથી મંદિરમાં દર્શન અને પૂજા કરનારા શ્રાવકોની ઘણી ભીડ થઈ હતી. ભગવાનની પૂજા કરવા માટે એક ધીબળથી આગળ આવવાને આહતા હતા. અનેક મનુષ્યો સુવર્ણના મોટા મોટા કળશોમાં દુધઅને જળ ભરીને પ્રભુની પ્રતિમા ઉપર અભિષેક કરી રહ્યા હતા. મનુષ્યોની ગીરદી અને પૂજા કરવાની ઉત્કટ ધુન મચેલી દેખીને પૂજારીઓએ વિચાર કર્યો કે, કોઈ પણ મનુષ્યની બેદરકારી અગર ઉત્સુકતાના કારણથી કલશ વિગેરેનો ભગવત પ્રતિમાના કોઈ સૂક્ષ્મ અવયવની સાથે સંઘટ્ટન થતાં કોઈ નુકશાન ન થઈ જાય, એવા ધરિદ્રાથી તેઓએ ચારે તરફ મૂર્તિને

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૨૫૭

પુષ્પોના ઢગલાથી ઢાંકી દીધી. મંત્રિ વસ્તુપાળે મંડપમાં બેઠા બેઠા આ સઘળું જોઈને વિચાર કર્યો કે, કદાચ કોઈ કળશાદિકના કારણે અથવા કોઈ મલેચોના હાથથી એવી કોઈ દુર્ઘટના થઈ જાય તો પછી આ મહાતીર્થની શું અવસ્થા !

ભાવિકાળમાં થવાવાળી અમંગળની આશંકાનો પોતાના અંતકરણમાં આ પ્રકારે આવિર્ભાવ થયો દેખી દીર્ઘદર્શી મહામાત્યે તે વખત મમ્માણુની સંગેમર્મરની ખાણમાંથી મૌજુદીન બાદશાહની આજ્ઞાથી ઉત્તમ પ્રકારના પાંચ મોટા મોટા પાષાણખંડો મંગાવવાનો પ્રબંધ કર્યો. ઘણીજ મુશ્કેલીથી તે ખંડો શત્રુજય ઉપર પહોંચ્યા, તેમાંથી બે ખંડ મંત્રિએ મંદિરના ભૂગૃહમાં રખાવ્યા કે ભવિષ્યમાં કદી કોઈ ઉપર્યુક્ત દુર્ઘટના થઈ જાય તો આ ખંડોની નવી પ્રતિમા બનાવી પુનઃ શિલ્પ સ્થાપિત કરાય. સંવત ૧૨૯૮ માં વસ્તુપાળ મહામાત્યનો સ્વર્ગવાસ થયો. સત્પુરૂષોને જે શંકા થાય છે તે પ્રાયે: મિથ્યા થતી નથી. મંત્રિશ્વરના મૃત્યુ પછી થોડા વખત પછી મુસલમાનોએ ભગવાન આદિનાથની તે ભવ્યમૂર્તિને ખંડિત કરી દીધી. જે સંવત ૧૩૬૮ કહેવામાં આવે છે. સંવત ૧૩૭૧ માં સમરાશાએ ફરી નવી પ્રતિમા બનાવી તે જગ્યાએ સ્થાપિત કરી અને વૃદ્ધ તપાગચ્છના શ્રી રત્નાકરસૂરિ કે જેના નામથી આ ગચ્છતું બીજું નામ રત્નાકરગચ્છ પ્રસિદ્ધ થયો, તેમણે તેમની પ્રતિષ્ઠા કરી. આ હકીકત અન્ય પ્રશસ્તિમાં પણ છે. સમરાશાએ સ્થાપિત કરેલા બિંબને પાછળથી મુસલમાનોએ ફરી કોઈ વખત ખંડિત કરી દીધાં.

ધર્મરત્નસૂરિની પાસે બેસી તોલાશાએ પોતાના મનોરથ સફળ થવા માટે જે પ્રશ્ન કર્યો હતો તે આ વિષય સંબંધી હતો. તોલાશાહના સમય સુધી કોઈએ ગિરીરાજનો પુનરોદ્ધાર કર્યો નહોતો, તેથી તિર્થપતિની પ્રતિમા તેના ખંડિત રૂપમાં પૂજાતી હતી. વસ્તુપાળે શુભ રાખેલા પાષાણખંડોની વાત સંઘના નેતાઓમાં પૂર્વપરંપરાથી ક્ષોર્પકરણ ચાલી આવતી હતી. સમરાશાએ તો નવા પાષાણખંડ મંગાવી તેની મૂર્તિ બનાવી હતી. જેથી વસ્તુપાળથી રક્ષિત થયેલા પાષાણખંડ હજી સુધી ભૂમિગૃહમાં તેવી સ્થિતિમાં પ્રસ્થાપિત હોવા જોઈએ, તેટલા માટે તેને બહાર કાઢી ચતુર શિલ્પીઓ દ્વારા તેના બિંબ બનાવાય અને વર્તમાન ખંડિત થયેલી મૂર્તિઓની જગ્યાએ સ્થાપિત કરવામાં આવે તો ઘણું સારું; એમ વિચારી તોલાશાહે પોતાનો આ વિચાર સફળ થશે કે નહિ એવો પ્રશ્ન કર્યો હતો.

ધર્મરત્નસૂરિએ પ્રશ્નના ફળાફળનો વીચાર કરીને કહ્યું કે, હે સજ્જન શિરોમણિ ! તારા ચિત્તરૂપ કથારામાં શ્રી શત્રુજય તિર્થના ઉદ્ધારસ્વરૂપ જે મનોરથનું બીજ રોપાણું છે તે તારા આ લઘુ પુત્રથી ફળવાળું થશે. જેવી રીતે સમરાશાના ઉદ્ધારમાં અમારા પૂર્વજો-આચાર્યોએ પ્રતિષ્ઠા કરવાનો લાભ પ્રાપ્ત કર્યો છે તેમ

૨૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તારા પુત્ર કર્મશાહના ઉદ્ધારમાં અમારા શિષ્યો લાલ પ્રાપ્ત કરશે. તોલાશાહ આ કથન સાંભળી હર્ષ અને વિષાદનો એક સાથે અનુભવ કરવા લાગ્યો. હર્ષ એટલા માટે થયો કે પોતાના પુત્રને હાથે આવું મહાન કાર્ય થશે. વિષાદ એટલા માટે થયો કે પોતાના હાથે આ મહત્ પુણ્ય ઉપાર્જનનું કાર્ય નહીં થઈ શકે. કર્મશાહ અત્યારે કુમાર અવસ્થામાં હતા. પરંતુ પોતાના પિતાની આ ઈચ્છા પૂર્ણ કરવાનો સંકલ્પ કરી શુદ્ધ મહારાજના શુભ વચનોની શકુનવ્રતથી બાંધી લીધી.

ચિકૂતટની યાત્રા વીગેરે પુરી કર્યા પછી સંઘે આગળ ચાલવાનો પ્રયત્ન કર્યો. તોલાશાહે ધર્મરત્નસૂરિને ત્યાં રહેવા આગ્રહ કર્યો, પરંતુ પોતાને સંઘની સાથે યાત્રા કરવાનો ભાવ હોવાથી પોતે સંઘની સાથે પ્રસ્થિત થયા અને શેઠને ઘણા ઉદાસી થયેલા દેખીને તેમના ચિત્તને સંતુષ્ટ કરવાને માટે પોતાના શિષ્ય શ્રીવિનયમંડન પાઠકને ત્યાં રાખ્યા અને તેમની સમીપમાં તોલાશાહ વીગેરે શ્રાવકો ધર્મકૃત્ય કરવા લાગ્યા. તોલાશાહના પાંચે પુત્રો પાઠકની પાસે પડાવશ્યક, નવતત્ત્વ, અને ભાષ્યાદિ ધર્મશ્રેણો અભ્યાસ કરવા લાગ્યા અને ભાવીકાળમાં મહાન કાર્ય કરવા-વાળા કર્મશાહ ઉપર અધિક પ્રેમ રાખવા લાગ્યા.

કેટલોક વખત ગયા બાદ કોઈ શુભ અવસર દેખીને શ્રીવિનયમંડનજીએ કર્મશાને ચિંતામણિ મહામંત્ર આરાધન કરવાને માટે વિધિપૂર્વક આપ્યો.

કર્મશાહને તિર્થોદ્ધાર વિષયક પ્રયત્નોમાં મર્યા રહેવા માટે વારંવાર ઉપદેશ કરી ઉપાધ્યાયજી ત્યાંથી અન્યત્ર વિહાર કરી ગયા. કેટલાક વર્ષો બાદ તોલાશાહ પોતાના ધર્મશુદ્ધ ધર્મરત્નસૂરિનું સ્મરણ કરતા, ન્યાયોપાર્જિત ધનને પુણ્યક્ષેત્રમાં વાપરતા, સર્વ પ્રકારના પાપોનો પશ્ચાતાપપૂર્વક પ્રત્યાખ્યાન કરતા સ્વર્ગમાં ગયા. લઘુ પુત્ર કર્મશાહ કાપડનો વેપાર કરતા હતા, જેમાં દીનપ્રતિનદિ ઉત્તતિ થતાં સર્વમાં અગ્રેસર થયા. તેઓ બંને વખત પ્રતિક્રમણ કરતા હતા. ત્રિકાળ ભગવતની પૂજા અને પર્વ દીવસોમાં પોષહ વીગેરે નીયમિત કરતા હતા. ધર્મ અને નીતિના પ્રભાવથી થોડા વખતમાં તેમણે કરોડો રૂપિયા પેદા કર્યા. હજારો વણીક પુત્રોને વ્યવહાર કાર્યમાં જોડી તેમને સુખી કુટુંબવાળા બનાવ્યા. શિલવતી અને રૂપવતી એવી કર્પુરદેવી અને કમળાદેવી નામની પોતાની બે સ્ત્રીઓની સાથે કુટુંબસુખનો આનંદ અનુભવ કરતા, થકા પુત્ર પૌત્ર અને પ્રપૌત્ર તેમજ સ્વજનાદિકની વચમાં ઈંદની જેમ શોભવા લાગ્યા. નિરંતર દુઃખીયોના દુઃખનો નાશ કરવા લાગ્યા અને બાલ્યાવસ્થામાં જે પ્રતિજ્ઞાનો સ્વીકાર કર્યો હતો તેને પૂર્ણ કરવાને માટે કર્મશાહે જૈન ધર્મ અને જિન દેવની ઉપાસના કરવા લાગ્યા.

—અપૂર્ણ.

સદ્બોધ.

૨૫૮

સદ્બોધ.

(લે૦-કુબેરલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી—ભાવનગર.)

ગઝલ.

સદા સંસારમાં શાણુ, રહો સંખી સહુ સાથે;
 છીએ મેમાન ઘડી એ ના, નથી અમરત્વ કે, માથે.
 ખખર પલની નથી પડતી, મમત ત્યાં શું મુરખ બાંધો;
 જવું છે છોડીને સર્વે, તજી દો વેધ ને વાંધો.
 નજવી બાબતો માટે, નકામા શું મરો બાધી;
 સુખી જીવન કરો દુઃખી, વૃથા શીદ બહોરીને વ્યાધી.
 મળ્યો છે દેહ માનવનો, પ્રભૂની ભક્તિને કાળે;
 કલહ કંકાસમાં જોડો, ન એ તો સુઝને છાળે.
 વિલવ ધન ધામ ને દારા, નથી ચિર કાળ રે'નારા;
 વધારો છો વિરોધોને, અરે તે માટ કાં ખ્યારા.
 કરો છો સર્વની સંગે, અરે વિખવાદ શું કાલો;
 પીવા ઉદ્ધુક્ત કાં થાઓ, વિષમ કડવાશનો ખ્યાલો.
 હશે વૈરી થશે વૈરી, હશે બંધુ થશે બંધુ;
 ઉદારોને દીલે તો છે, ખરે બંધુ જગત સંધુ.
 સહુનું શ્રેય જો રહાશે, સહુ તમ શ્રેયને ચા'શે;
 અહિત રહાતાં, તમારું તે, અહિત કરવા તુરત ધાશે.
 અહિત હિતના વિચારોનો, મનોમન સાક્ષી છે સાચો;
 ચહો હિત જો તમારું તો, કરી હિતને સદા રાચો.
 ધરી તન માનવીનું જો, અવર ઉપકાર ના કીધો;
 નહિ એ માનવી તેણે, પશુ અવતાર જગે લીધો.
 કરો પરમાર્થમાં પ્રીતિ, પ્રભૂ પરમાર્થમાં રાજ;
 પરામા દુઃખ દેખીને, દુઃખી થાઓ દિલે દાઝી.
 યથા શક્તિ કરો યત્નો, પીડા પરની દુરે કરવા;
 દીઓ તન ધનને અરપી, અચળ યશ વિશ્વમાં ભરવા.
 મળે કે ના મળે બદલો, કરો પરવા નહીં તેની;
 થશે તમ પુણ્ય ખાતામાં, પ્રભૂને ઘેર જમા એની.

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રભૂની પેઠીમાં ક્યારે, દીવાળાની નથી દે'શત;
પ્રમાણિક શેઠ એ પૂરો, જરૂર ના ત્યાં ન સઘ કે ખત.
સધર આશામીએ એવી, નથી લય ભાંગવાનો રે;
અસીમ દર વ્યાજનો છે ત્યાં, કમાવા ના નિશાનો રે.
પ્રીતે પેઠી મહીં રાખે, કરોડો થાપણો જનની;
મુદલથી કોટિ ગુણુ દેશે, ફિકર કૂબેર તજ મનની.

વિનયના વિવિધ પ્રકાર.

(ઉત્તરાખ્યનની મોટી ટીકા પૃષ્ઠ ૧૬-૧૭)

૧ લોકોપચાર વિનય, ૨ અર્થનિમિત્ત વિનય, ૩ કામ-લોગ નિમિત્ત વિનય, ૪ લય વિનય અને ૫ મોક્ષ વિનય. એ રીતે ખરેખર વિનય પાંચ પ્રકારે જાણવા યોગ્ય છે તે સંબંધી સ્પષ્ટીકરણ શાસ્ત્રકારે નીચે મુજબ કરેલું છે:—

૧ આદર-માન આપવા ઉભા થવું, બે હાથ જોડી પ્રણામ કરવો, બેસવા માટે યોગ્ય આસન આપવું, અતિથિ (સાધુ-સંત) ની સેવા-લક્ષિત કરવી અને આડંબરથી (દ્રવ્ય ખર્ચી) ઈષ્ટદેવની પૂજા કરવી એ બધો લોકોપચાર વિનય જાણવો.

૨ અર્થ ઉપાર્જન કરવા માટે અસ્ખલિત અભ્યાસ કરવો (અથવા સમીપ વર્તન), સામાના અભિપ્રાયને અનુસરી ચાલવું, દેશકાળ પ્રમાણે દાન દેવું, આદર આપવા ઉભા થવું, હાથ જોડવા અને આસન પણ આપવું એ સઘળો અર્થનિમિત્ત વિનય જાણવો.

૩-૪ એજ પ્રમાણે અનુક્રમે કામલોગ નિમિત્તે અને લયમુક્ત થવા નિમિત્તે વિનય કરવો તે કામવિનય અને લયવિનય જાણવો.

૫ મોક્ષનિમિત્ત વિનય નીચે મુજબ પાંચ પ્રકારનો જાણવો. (૧) જ્ઞાન, (૨) દર્શન, (૩) ચારિત્ર, (૪) તપ અને (૫) ઔપચારિક એમ પાંચ પ્રકારનો મોક્ષવિનય કહ્યો છે. તેનું વિશેષ સ્વરૂપ નીચે મુજબ જાણવું (અને તેમાં યથાશક્તિ અવશ્ય આદર કરવો.)

(૧) જીવાદિક ષટ્ દ્રવ્યોના જે સર્વભાવ (ગુણુપર્યાય) શ્રી જિનેશ્વર ભગવાને જેવી રીતે ઉપદેશ્યા છે તેવી રીતે (યથાસ્થિતપણે) શ્રદ્ધા-પ્રતીતિપૂર્વક સર્વદે તે દર્શન વિનય જાણવો.

વિનયના વિવિધ પ્રકાર.

૨૬૧

(૨) પોતે જ્ઞાન શીખે, શીખેલું જ્ઞાન ગણે (તેનું પરાવર્તન કરે), અને જ્ઞાનવડે વિચારી કૃત્ય (ત્યાગ-ગ્રહણ) કરે, જેથી જ્ઞાની નવાં કર્મ ન બાંધે આ કારણથી તે જ્ઞાનવિનીત (જ્ઞાન વિનય કરનાર) કહેવાય.

(૩) સંયમ યોગમાં યત્ન કરતાં (પૂર્વલા) આઠે પ્રકારના કર્મસમૂહથી મુક્ત થાય અને બીજાં નવાં કર્મ ન બાંધે તેથી તે ચારિત્ર વિનય કહેવાય.

(૪) તપ નિયમનો નિશ્ચય (દ્રઢ) પ્રતિજ્ઞાવંત તપવડે (તપના તાપ-પ્રકાશ વડે) અજ્ઞાન (પાપ-કર્મરૂપ) અંધકારને દૂર કરે અને સ્વર્ગ કે મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે તેથી તે તપો વિનીત એટલે તપ વિનયકારી કહેવાય છે.

હવે (૫) ઔપચારિક વિનય સંક્ષેપે બે પ્રકારનો કહ્યો છે, એક તો પ્રતિરૂપ યોગયોજનરૂપ વિનય અને બીજો અનાશાતના વિનય. તેમાં પ્રતિરૂપ વિનય કાયિક, વાચિક અને માનસિક અનુક્રમે આઠ ચાર અને બે પ્રકારે નીચે મુજબ કહેલો છે:—

ઉભા થવું, બે હાથ જોડવા, આસન આપવું, (આવતા ગુરૂનાદર્શન થતાંજ-નજરે પડતાંજ આસન મૂકવું), ગુરૂ વૈયાવચ્ચાદિ સંબંધી નિયમ-અભિગ્રહ કરવો, દ્વાદશાવર્તાદિ વંદન કરવું, ગુરૂની પડખે કે તદ્દન નજદીક સામે નહિ ઇત્યાદિક રીતે ગુરૂની પર્યુપાસનારૂપ સુશ્રૂષા, ગુરૂ આવતા હોય ત્યારે સન્મુખ લેવા જવું અને જતા હોય ત્યારે વળાવવા જવું એ રીતે આઠ પ્રકારનો કાયિક વિનય બાણવો.

હિતકારી, પરિમિત, મૃદુ-કોમળ અને પરિણામનો વિચાર કરી યોગ્ય ભાષણ કરવું તે વાચિક વિનય બાણવો.

અશુભ-ખરાબ-મલીન વિચાર સમાવી દેવો અને શુભ-સુંદર વિચાર બાજી કરવો તે માનસિક વિનય બાણવો. એ રીતે પ્રતિરૂપ વિનય ત્રણ પ્રકારે છે. ગુરૂપ્રમુખની અનુવૃત્તિ (અનુભ સાચવવા) રૂપ પ્રતિરૂપ વિનય બાણવો અને અપ્રતિરૂપ વિનય તો ફક્ત કેવળ જ્ઞાનીઓનેજ હોય છે. અનાશાતના વિનય બાવન પ્રકારે થાય છે. ૧ તીર્થંકર, ૨ સિદ્ધ, ૩ કુળ, ૪ ગણ, ૫ સંઘ, ૬ ક્રિયા, ૭ ધર્મ, ૮ જ્ઞાન, ૯ જ્ઞાની, ૧૦ આચાર્ય, ૧૧ સ્થવિર, ૧૨ ઉપાધ્યાય અને ૧૩ ગણી એ ૧૩ પદની (૧) ભક્તિ, (૨) બહુમાન, (૩) ગુણસ્તુતિ અને (૪) અવગુણ ઠાંકવારૂપ ચાર પ્રકારે ગુણવાથી બાવન (૫૨) પ્રકારે અનાશાતના વિનય થાય છે. ધર્મ-વીતરાગશાસનનું મૂળ વિનય છે. તે વડેજ ધર્મકલ્પવૃક્ષની પેરે વિવિધ પ્રકારનાં ઉત્તમ ફળ આપે છે એમ સમજી સુજ્ઞનોએ તેમાં અત્યંત આદર કરવો ઉચિત છે.

લેખક—

મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

૨૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પન્થાસજી શ્રી દાનત્રિજયજી મહારાજે ગાયકવાડ સરકાર સમક્ષ આપેલ
વ્યાખ્યાન.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪૪ થી શરૂ.)

॥ કાર્યના પ્રારંભમાં પોતાના બળાબળને જાણવારૂપ ત્રેવીસમા
ગુણનું સ્વરૂપ ॥

કોઈ પણ કાર્યનો આરંભ કરતાં પહેલાં બુદ્ધિમાન પુરૂષોએ સ્વ તથા પરના બળનો દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-અને ભાવથી વિચાર કરવો. વિચાર કરીને આરંભ કરે, તો કાર્યની સફળતા નીવડે. માટે અવશ્ય વિચાર કરવો કહ્યું છે કે:—

કઃ કાલઃ કાનિ મિત્રાણિ કો દેશઃ કૌ વ્યયાગમૌ ।

કથાહં કા ચ મે શક્તિરિતિ ચિંત્યં મુદુર્મુદુઃ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—સમય કેવો છે, મિત્રો કોણ છે, દેશ કોણ છે, આવક કેટલી છે, ખર્ચ કેટલો છે, અને મારી શક્તિ કેટલી છે તેનો ખરાખર વિચાર કરવો. અન્યથા સઘળો આરંભ નિષ્ફળ થાય છે. કહ્યું છે કે:—

સ્થાને શમવર્તાં શક્ત્યા વ્યાયામે વૃદ્ધિરજ્ઞિનામ્ ।

અયથાવલમારંભો નિદાનં ક્ષયસંપદઃ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—શક્તિના પ્રમાણમાં જો કાર્યનો આરંભ કરવામાં આવે, તો શમતાવાળા પ્રાણીઓની સંપદા વૃદ્ધિ પામે છે, અને જો શક્તિ થકી અધિક કાર્યનો આરંભ કરવામાં આવે, તો તે સંપત્તિઓના વિનાશમાં કારણભૂત છે.

આ હેતુથી કાર્યની સફળતા ઇચ્છનારા સજ્જન પુરૂષોએ સ્વપર સામર્થ્યાદિનો વિચાર કરીને કાર્યારંભ કરવો એજ ઉચિત છે.

॥ ઇતિ ત્રેવીસમા ગુણનું સ્વરૂપ સંપૂર્ણ. ॥

॥ જ્ઞાનાદિકે કરીને યુક્ત એવા વૃદ્ધ પુરૂષોની સેવા કરવારૂપ
ચોવીસમા ગુણનું સ્વરૂપ ॥

અનાચારથી નિવર્તન થઈને સદાચારમાં વર્તન કરવું, તેનું નામ વૃત્ત કહેવાય છે. અને તેની અંદર રહેલા જે પુરૂષો તેઓને વૃત્તસ્થ કહેવાય છે. જ્ઞાન એટલે કરવા લાયક અથવા નકરવા લાયક વસ્તુનો નિશ્ચય કરવો. તેવા જ્ઞાને કરીને વૃદ્ધ (અર્થાત્ વયના અધિકપણથી અથવા પળીયાનાં અંકુરાઓ ઉત્પન્ન થવાથી થએલા વૃદ્ધ નહિ) ઉપરોક્ત વૃત્તમાં રહેલ વૃદ્ધ પુરૂષોની સેવા કરવાથી પોતામાં પણ સદાચાર

પં. શ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજના વ્યાખ્યાનો.

૨૬૩

તથા જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થાય છે. તે થવાથી આત્મહિત પણ શીઘ્ર થઈ શકે છે. માટે સંજ્ઞન પુરૂષોએ ઉપરોક્ત મહાત્માઓની અહર્નિશ અવશ્ય પૂજા કરવી યોગ્ય છે. પોષણ કરવા યોગ્ય જનોનું પોષણ કરવારૂપ પચીસમા ગુણનું સ્વરૂપ.

ભરણપોષણ કરવાને યોગ્ય માતા-પિતા, સતી સ્ત્રી અથવા નિર્વાહ કરવાની શક્તિ રહિત એવા બાળકો તથા નોકરો આદિનું ભરણપોષણ સારી રીતે કરવું એજ ઉચિત છે, કારણ કે જો ન કરે તો આ લોકમાં અપયશ પણ થાય, તેમજ તેઓ પોતાનું ભરણપોષણ ન થવાથી સ્ત્રી દુરાચારનું સેવન કરે. પુત્ર, નોકરાદિ ચોરી આદિ કાર્યો કરે. એથી ઘણાજ અનર્થોની ઉત્પત્તિ થાય, માટે સંજ્ઞન પુરૂષોએ તો ભરણપોષણ કરવા યોગ્ય મનુષ્યોનું ભરણપોષણ કરવું એ પોતાની ફરજ માનીને કરવું ઉચિત છે.

॥ દરેક કાર્યમાં પૂર્વાપરનો વિચાર કરવારૂપ છવીશમા ગુણનું સ્વરૂપ ॥

ઘણા લાંબા કાળે થવાવાળું કાર્ય અર્થને ઉત્પન્ન કરશે કે અનર્થને ઉત્પન્ન કરશે, એવા વિચારવાળો હોય તેનું નામ દીર્ઘદર્શી કહેવાય છે; એવો દીર્ઘદર્શી પુરૂષ પરિણામે સુંદર અને અદ્ય કલેશ અને બહુ લાભવાળું એવું કાર્ય કરવાવાળો હોય. કાર્ય કરતાં પહેલાં અનાગત કાળમાં થવા યોગ્ય લાભ-લાભનો વિચાર ન કરે તો જે વખત કષ્ટાદિક આવી પડે ત્યારે તેને દૂર કરવાની ખાતર પ્રયત્ન કરવો તે તો આગ લાગે ત્યારે કુવો ખોદવો, જ્યારે યુદ્ધ શરૂ થાય ત્યારે સૈન્યની તૈયારી કરવી, અને જ્યારે નદીમાં પુર આવે ત્યારે પાળ બાંધવી, તેની જેમ નિષ્ફળ થાય છે. માટે દૃષ્ટિને વિશાળ કરીને કાર્યના પરિણામનો વિચાર કરવો, એજ સંજ્ઞન પુરૂષોને ઉચિત છે.

॥ વિશેષ પ્રકારે જાણવારૂપ સત્તાવીસમા ગુણનું સ્વરૂપ ॥

વિશેષ જ્ઞાન એટલે વસ્તુ અને અવસ્તુ તેમજ કૃત્યાકૃત્ય અને સ્વપર આદિ વસ્તુઓમાં રહેલા અંતરને પક્ષપાતરહિતપણે એટલે મધ્યસ્થપણાથી જાણવું. કારણ કે પક્ષપાતવાળો માણસ ગુણોને દોષરૂપ અને દોષોને ગુણરૂપ માને છે. તે વિષે કહ્યું છે કે:—

આગ્રહી વત નિનીષતિ યુક્તિ યત્ર તત્ર મતિરસ્ય નિવિષ્ટા ।

પક્ષપાતરહિતસ્ય તુ યુક્તિર્યત્ર તત્ર મતિરેતિ નિવેશમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—આગ્રહી પુરૂષ જે પદાર્થમાં પોતાની આગ્રહવાળી યુક્તિ હોય, ત્યાં યુક્તિને લઈ જવાને ઇચ્છે છે, અને પક્ષપાતરહિત પુરૂષ તો જે સ્થળમાં યુક્તિ લાગે, ત્યાં પોતાની મતિને સ્થાપન કરે છે. ॥ ૧ ॥

ઉપર કહેલું હેતુથી પક્ષપાત રહિતપણુંજ યોગ્ય છે, કારણકે કદાચહી પુરૂષ વસ્તુ જાણી શકતો નથી, માટે વસ્તુતત્વને જાણવાની ઇચ્છાવાળા સંજ્ઞન પુરૂષોએ

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પક્ષપાતનો ત્યાગ કરીને મધ્યસ્થભાવ એટલે પક્ષપાત રહિતપણાને અંગીકાર કરીને વસ્તુતત્ત્વ જાણવાને માટે પ્રયત્ન કરવો, એજ ઉચિત છે.

॥ કરેલા ગુણને જાણવારૂપ અઘાવિશમા ગુણનું સ્વરૂપ ॥

કૃતજ્ઞ એટલે કરેલા ગુણનો જાણકાર હોય, પણ કરેલ ગુણનું જાણવું બહુજ કઠીન છે.

લબ્ધ્વં ન સહસ્રેસુ વિ ઉવચારકરો વિ હ્ર નરો તાવ ।

જા મન્નઈ ઉવચરિઅં સો લક્ષેસુંપિ દુલ્લભો ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—હજાર પુરૂષોની સંખ્યામાં પણ આ જગતમાં ઉપકાર કરવાવાળા માણસની ખોળ કરતાં કોઈ પણ નહિ મળી શકે, કારણ કે આ જગતમાં ઉપકાર કરવાવાળા માણસો બહુજ થોડા છે. તેમાં પણ ઉપકાર માનવાવાળો એટલે કરેલ ઉપકારને જાણવાવાળો લાખો માણસમાંથી પણ મળવો ઘણોજ દુર્લભ છે, અર્થાત્ મળી શકે તેમ નથી. ॥ ૧ ॥

ઉપર કહેલ હેતુથી કરેલા ગુણને જાણવો, એ તો બુદ્ધિમાન પુરૂષોની ફરજ છે. એ ફરજને અભિમુખ થઈને આ ગુણને પ્રાપ્ત કરવો એજ યોગ્ય છે.

॥ લોકની પ્રીતિ મેળવવારૂપ ઓગણત્રીસમા ગુણનું સ્વરૂપ ॥

આ લોક તથા પરલોક સંબંધી વિરૂદ્ધ કાર્યનો ત્યાગ કરવાથી તથા દાન, વિનય, શીયલાદિક ગુણોની આચરણ કરવાથી આ ચરાચર જગતમાં સર્વ લોકમાં પ્રિયપણાને પામે છે. કહ્યું છે કે:—

દાનેન સત્વાનિ વશીભવન્તિ દાનેન વૈરાણ્યપિ યાંતિ નાશમ્ ।

પરોઽપિ બંધુત્વમુપૈતિ દાનાત્તસ્માદ્દિ દાનં સતતં પ્રદેયમ્ ॥ ૧ ॥

વિળણ નરો ગંધેણ ચંદનં સોમયાઈ રયણિયરો ।

મહુરસેણ અમયં જળપ્પિયત્તં લહ્હં બુવણે ॥ ૨ ॥

સુવિસુદ્ધ સીલજુત્તો પાવઈ કિર્તિં જસં હ્ર લોણ ।

સન્વજળ વલ્લહો વિ ય સુહગઈ ભાગી ય પરલોણ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ:—દાને કરી સર્વ જીવો વશ થાય છે. તથા દાનથી શત્રુભાવ હોય, તે પણ નાશ થાય છે, તેમજ દાનથી પર હોય, તે પણ બંધુપણાને ભજે છે; માટે આવા ગુણ કરીને અલંકૃત એવા દાનને સર્વદા દેવું. ॥ ૧ ॥

તેમજ જેમ ગંધથી ચંદન, સૌમ્યતાથી ચંદ્રમા અને મધુરપણાથી અમૃત લોકોને પ્રિય થાય છે તેમજ માણસ પણ વિનય ગુણ કરી લોકપ્રિયપણાને પામે છે. ॥ ૨ ॥

૫. શ્રી દાનવિજયલ મહારાજના વ્યાખ્યાનો.

૨૬૫

અત્યંત નિર્મળ એવું જે શિયળ તેણે કરીને યુક્ત એવો પુરૂષ આ લોકમાં યશ કીર્તિ તથા પ્રિયપણુને પણ પામે છે, અને પરલોકમાં શુભગતિનો લાગી થાય છે; માટે ઉપરોક્ત ગુણોની પ્રાપ્તિ કરીને જનપ્રિયતા મેળવવી તેજ સજ્જન પુરૂષોનું કર્તવ્ય છે. ॥ ૩ ॥

લોક લજ્જાને ધારણ કરવારૂપ ત્રીસમા ગુણનું સ્વરૂપ.

લજ્જા ગુણની પ્રાપ્તિ અવશ્ય કરવી. કારણકે લજ્જાવાન પુરૂષ પ્રાણનો નાશ થાય, તેપણુ પોતે અંગીકાર કરેલી પ્રતિજ્ઞાનો ત્યાગ કરતો નથી. કહ્યું છે કે:—

લજ્જયા કાર્યનિર્વાહો મૃત્યુર્યુદ્ધેષુ લજ્જયા ।

લજ્જયૈવ નયે વૃત્તિર્લજ્જા સર્વસ્ય કારણમ્ ॥ ૧ ॥

લજ્જાલુઓ અકજ્જં વજ્જઈ દૂરેણ જેણ તણુંઅંપિ ।

આયરઈ સમાચારં નમુયઈ અંગીકયં કહવિ ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ—સત્પુરૂષો લજ્જાવાળા હોવાથી કાર્યનો નિર્વાહ કરે છે. તેમજ સુભટો પણ યુદ્ધમાં લજ્જાથી પાછા નહી હઠતાં પ્રાણનો નાશ કરે છે, તેમજ સત્પુરૂષો લજ્જાના વશથયા થકા ન્યાયમાર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે. માટે સર્વનું કારણ લજ્જા છે. ॥ ૧ ॥

લજ્જાવાળો માણસ અદ્વપમાત્ર પણ અકાર્યનો દૂરથી ત્યાગ કરે છે, તેમજ સદાચારને અંગીકાર કરે છે, અને પોતે અંગીકાર કરેલ સત્કાર્યનો કોઈપણ વખતે ત્યાગ કરતો નથી. ॥ ૨ ॥

લજ્જાથી ઘણા જીવોને લાભ થાય છે, માટે લજ્જા ગુણ અતિશ્રેયને કરનાર હોવાથી સજ્જન પુરૂષોને તે અવશ્ય અંગીકાર કરવા યોગ્યજ છે.

દયા રાખવારૂપ એકત્રીસમા ગુણનું સ્વરૂપ.

સર્વ ધર્મવાળા ‘દયા પરમો ધર્મ:’ એ વાક્યને માનવાવાળા હોવાથી સર્વ ધર્મોનું મૂળ તેમજ સર્વ શાસ્ત્રોનો સારભૂત અને સર્વ જનને માન્ય તેમજ સર્વ ગુણોમાં મુખ્ય એવો દયા ધર્મજ છે. તે દયા ધર્મની લાગણી અને તેના ઉપર અતિ પ્રેમ નિરંતર જાળવી રાખવો. કારણકે દયાનો નાશ થયો તેનીજ સાથે સર્વ ધર્મો નષ્ટભૂત થઈ જાય છે. કહ્યું છે કે:—

કૃપાનદીમહાતીરે સર્વે ધર્માસ્તૃણાંકુરાઃ ।

તસ્યાં શોષમુપેતાયાં કિયન્નંદંતિ તે ચિરમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—કૃપારૂપી નદીના મોટા તીર ઉપર સર્વ ધર્મરૂપી તૃણના અંકુરાઓ આનંદથી વૃદ્ધિ પામે છે. પરંતુ તે દયારૂપી નદી સુકાઈ ગયે છતે તે અંકુરાઓ કયાંસુધી રહેવાના છે? અર્થાત્ નહીંજ રહે, કિંતુ તરતજ તેની સાથે નષ્ટ પામી જશે. ॥ ૧ ॥

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દયા નહિં તેનું નામ હિંસા, તે જીવોનો વધ કરવાથી થાય છે, અને તે હિં-
સાથી કોઈ સુકૃત કરવાની ઇચ્છા રાખે તે આકાશ પુષ્પ મેળવવાની ઇચ્છાની જેમ
નિર્થક છે. અર્થાત્ કદાપિ કાળે પણ સુકૃત થઈ શકેજ નહિ. તે વિષયમાં કહ્યું છે કે:-

यदि ग्रावा तोये तरति तरणिर्यद्युदयति

प्रतीच्यां सप्तार्चिर्यदि भजति शैत्यं कथमपि ।

यदि क्षमापीठं स्यादुपरि सकलस्यापि जगतः

प्रसूते सत्त्वानां तदपि न वधः कपि सुकृतम् ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—જે કદાપિ પાપાણુ પાણીમાં તરે, અથવા સૂર્ય પશ્ચિમ દિશામાં
ઉદય પામે, અગ્નિ શિતળતાને પામે, તેમજ પૃથ્વી મંડળ સંપૂર્ણ જગતની ઉપર
આવે તથાપિ જીવોનો વધ કોઈ પણ કાળમાં અથવા કોઈ પણ ક્ષેત્રમાં પુણ્યની
ઉત્પત્તિ કરવાને સમર્થ નથી. ॥ ૧ ॥

આવાદયા ગુણ પેદા કરનાર પુરુષે શિકાર કરવાનો તથા માંસ ભોજનનો અવશ્ય
ત્યાગ કરવો જોઈએ; કારણ કે શિકાર કરવામાં તેમજ માંસ ભોજન કરવામાં દૂરતા
મુખ્ય પણે રહે છે અને જ્યાં દૂરતા હોય ત્યાં દયા રહી શકતી નથી. સર્વ જીવોને
જીવવાની ઇચ્છા સરખી છે. ઈંદ્ર ભુવનમાં વાસ કરવાવાળા ઈંદ્રને જેટલા પ્રમાણમાં
જીવવાની ઇચ્છા છે, તેટલાજ પ્રમાણમાં વિદ્યામાં રહેલા કીડાને પણ રહેલી છે, તેમજ
જેવો આપણે આત્મા છે તેવોજ સર્વ પ્રાણીઓના આત્મા હોવાથી દયાના પ્રતિ
પક્ષીનો ત્યાગ કરીને દયારૂપી મહાનગુણને સર્વ સજ્જન પુરુષોએ મેળવવો યોગ્ય
છે. કારણ દયા સર્વ ધર્મનું મુળ છે; કહ્યું છે કે—

दया धर्मका मूल है, पाप मूल अभिमान

तुलसी दया न छोड़ीए जब लग घटमें प्राण ॥ ૧ ॥

માટે દયા ગુણ મેળવવો એજ ઉચિત છે.

શ્રી સૂક્તરત્નાવલી.

(સરહસ્ય)

(ગતાંક ૯ ના પૃષ્ઠ ૨૧૯ થી ૨૩)

भवन्ति महतां प्रायः, संपदो न विनापदम् ।

पत्रपातं विना किं स्याद्गुरुहां पल्लवोद्गमः ? ॥ ૭૩ ॥

મોટા માણસોને પણ પ્રાપ્ત કરીને આપત્તિ વિના સંપત્તિ થતી નથી.
વૃક્ષોને પાત્ર પડ્યા શિવાય નવપલ્લવો આવતા નથી. ૭૩

શ્રી સુકતરત્નાવલી.

૨૬૭

મહમ્મઃ સ્વેદિતેભ્યોઽપિ, પ્રાદુર્ભવતિ સૌહદમ્ ।

પ્રાદુરાસીન્ન કિં સર્પિર્મથિતાદપિ ગોરસાત્ ? ॥ ૭૪ ॥

મહાન્ પુરૂષોને ખેદ પમાડો તો પણ તેમનામાં સુહૃદપણું પ્રગટે છે. ગોરસને મથન કરવામાં આવે તો પણ તેમાંથી ઘી નીકળે છે. ૭૪

નાશં કર્તુમલં વીરા, ન તજ્ઞાર્તિં વિના દ્વિષામ્ ।

છિન્નંતે પર્યુર્ભિર્વૃક્ષા, ન વિના દારુહસ્તકમ્ ॥ ૭૫ ॥

વીર પુરૂષો શત્રુઓને તેમની જાતિ સાથે રાખ્યા શિવાય પારવાને સમર્થ થઈ શકતા નથી. કુવાડા કાપના હાથા શિવાય વૃક્ષોને છેદવાને સમર્થ થઈ શકતા નથી. ૭૫

દત્તેહ્યનર્થમત્યર્થ, કુપાત્રે નિહિતં ધનમ્ ।

કિં વૃદ્ધયે વિપસ્યાસીન્નાઽહીનાં પાયિતં પયઃ ? ॥ ૭૬ ॥

કુપાત્રને આપેલું ધન અતિ અનર્થ ઉત્પન્ન કરે છે. સર્પોને પાયેલું દુધ વિષની વૃદ્ધિને માટે શું નથી થતું ? ૭૬

શિષ્ટે વસ્તુનિ દુષ્ટસ્ય, મતિઃ સ્યાત્ પાપગામિની ।

કલાવતીન્દૌ મિલિતે, રાહુરત્તુમના અમૂત્ ॥ ૭૭ ॥

ઉંચી વસ્તુ તરફ દુષ્ટ માણસોની બુદ્ધિ પાપવાળી થાય છે. પૂર્ણ ચંદ્રને જોતાંજ રાહુનું મન તેનો શ્રાસ કરવાને તત્પર બને છે. ૭૭

મવન્ત્યવસરે તુઙ્ગા, નીરસેઽપિ રસોત્તમાઃ ।

યદ્ ગ્રીષ્મર્તૌ સુગ્રીષ્મેઽપિ, રસાલા રસશાલિનઃ ॥ ૭૮ ॥

મોટાઓ નીરસ સમયે પણ રસિક બને છે. આંખાના વૃક્ષો લયંકર ગ્રીષ્મ ઋતુમાં પણ રસાળ થાય છે. ૭૮

તુચ્છાહારેઽપિ તુચ્છાનાં, વિષયેચ્છા મહીયસી ।

દષ્ટકળમુજોઽપિ સ્યુઃ, કપોતાઃ કામિનો વહુ ॥ ૭૯ ॥

હલકા લોકોને તુચ્છ-આહાર મળે તો પણ વિષયની ઇચ્છા ઘણી થાય છે, પારેવા પક્ષી પથ્થરના કણ ખાય તો પણ ગહુ કામી થાય છે. ૭૯

ધિગ્ નૈઃસ્વયં યદ્વશાન્નાથં, ત્યજન્ત્યપિ મૃગીદૃશઃ ।

ઈશમાશામ્બરં હિત્વા, જાદ્વવી જલધિં યયૌ ॥ ૮૦ ॥

જેને લઈને સુંદર સ્ત્રીઓ પોતાના પતિને છોડી દે છે, તેવી નિર્ધનતાને ધિક્કાર છે. ગંગા પોતાના પતિ શંકરને દિગંબર બાળી સમુદ્રમાં ગઈ હતી. ૮૦

૧ પ્રસિતુકામઃ । ૨ દારિદ્ર્યમ્ ।

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાધારણેઽપિ સમ્બન્ધે, ક્વાઽપિ સ્યાત્ પ્રેમ માનસમ્ ।

રોહિण्या एव भर्त्तेन्दुर्यक्षैःक्रक्षाऽधिपोऽपि यत् ॥ ૮૧ ॥

ઘણાંની સાથે સમાન સંબંધ હોય તો પણ માણસનો પ્રેમ તો કોઈ એકની અંદરજ થાય છે. અંદર બધા નક્ષત્રોનો પતિ છે, તથાપિ તે રોહિણી નક્ષત્રનોજ પ્રેમી ભર્તા કહેવાય છે. ૮૧

માન્યન્તે ગુણભાજોઽપિ, ન વિના વિભવં સત્ત્વે ! ।

પતિતાઃ પાંશુભિઃ પૂર્ણે, પથિ પર્યુષિતાઃ સ્ત્રજઃ ॥ ૮૨ ॥

હે મિત્ર, ગુણી માણસો પણ વૈભવ વિના માનનીય થતા નથી. પુષ્પોની માલાઓ વાસી થવાથી ધૂડથી ભરેલા રસ્તામાં પડી રહે છે ૮૨

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરનો બાવીસનો વાર્ષિક મહોત્સવ
અને ગુરૂરાજની જયંતી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે કરવામાં આવેલ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ વાર્ષિક મહોત્સવ અને જેઠ સુદી ૮ ના રોજ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની ઉક્ત સભા તરફથી ઉજવવામાં આવેલી જયંતી.

જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ ભાવનગરમાં આ સભાની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે અને જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર સ્વર્ગસ્થ મહાત્મા શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની સ્વર્ગવાસ તિથી નિમિત્તે જયંતી માટે નીચે મુજબ મહોત્સવો કરવામાં આવ્યા હતા.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને સ્થાપન થયાં બાવીસ વર્ષ પુરાં થઈ તેવીશમું વર્ષ શરૂ થવાથી આ માસની જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાની વર્ષગાંઠ હોવાથી આ ઉત્તમ પ્રસંગને માટે પ્રથમ આમંત્રણ પત્રિકાઓ છપાવી ખહારગામના મેમ્બરોને મોકલવામાં આવી હતી.

જેઠ સુદી ૭ ના રોજ દરવર્ષ મુજબ વાર્ષિક મહોત્સવ સભાના મકાનને ખ્વજ પતાકા, તોરણથી શેણુગારી તેમાં પ્રથમ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ગુરૂરાજશ્રીની છાત્રી પધરાવી વાસલેપથી સભાસદોએ સવારના સાડા આઠ વાગે ગુરૂપૂજન કર્યું હતું. ત્યારબાદ નવ વાગે પ્રભુજીને પધરાવી મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજકૃત રૂપિમંડળની પૂજા લાણાવવામાં આવી હતી જે વખતે મેમ્બરો ઉપરાંત અન્ય ગ્રહસ્થોએ પણ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. સાંજના વોરા હઠીસંગબાઈ ઝવેરચંદના તરફથી આવેલ રકમના વ્યાજમાંથી તેમજ તુટતા રૂપિયાનું મેમ્બરોના થયેલ ફંડમાંથી સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સાંજની દ્રેઈનમાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સુમારે ૫૦ મેમ્બરો શ્રી સિદ્ધાચળજી ગયા હતા.

૩ સર્વનંદત્રપતિઃ ॥

પ્રકીર્ણ.

૨૬૯

જેઠ સુદી ૮ ના રોજ બપોરના પ્રથમ કુંગર ઉપર મોટી ટુંકમાં ન્યાં સ્વર્ગવાસી ઉક્ત મહાત્માની મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠિત કરવામાં આવેલી છે ત્યાં, તેમજ શ્રી આદિશ્વર ભગવાન, શ્રી પુંડરિકજી મહારાજ શ્રી શાંતિનાથજી મહારાજ, પાદુકાજી, વગેરે સ્થળે સુંદર આંગી રચવામાં આવી હતી અને યાત્રા પૂજા, ભાવના વીગેરે ઉત્તમ કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

વળી સાથે મોટી ટુંકના ચોકમાં શ્રીમાન મુનિમહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજી કૃત નવાણું પ્રકારી પૂજા લજ્જાવવામાં આવી હતી. અને સાંજના સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

આ ઉત્તમ કાર્ય માટેનો સંધ્યો ખર્ચ અમદાવાદ નિવાસી શેઠ સકરચંદ લલ્લુભાઈ મનોર-દાસ તરફથી મળ્યો હતો.

“ બીજા સહેરમાં ઉજવાયેલી જયંતી. ”

અમદાવાદ તા. ૧૭-૬-૧૯૧૮ ના રોજ ઉજમફાઈની ધર્મશાળાના ઉપાશ્રયે ઉપદેશ પ્રસારક મંડળ તરફથી શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. જે પ્રસંગે મહુમ આચાર્યશ્રીની ઓછાપેઠાની જીભી ખુલ્લી મુકવા સાથે તેનું વાસણેપથી પૂજન થવા પછી આચાર્યશ્રીના જીવનમાંથી શિક્ષણીય વિષયો ઉપર મુનિમહારાજશ્રી હંશવિજયજી, મુનીશ્રી કર્પૂરવિજયજી મુનીશ્રી તિલકવિજયજી મુનીશ્રી લલિતવિજયજી મી. મુળચંદ આશારામ વૈરાટી તથા મુનિમહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે વિસ્તારથી વીવેચન કર્યું હતું. જેમાં મુખ્ય સભાએ વર્ણવેલા સદ્કાર્યો ઉપરાંત જણાવ્યું હતું કે “ તેઓ શિષ્યોને આદર આપીને બેસાડી પઠનપાઠન કરાવતાં, શંકા સમાધાની અને ધર્મચર્યા કરાવતા, તે બેઠા એક અંગ્રેજી વિદ્વાને પણ સ્તુતિ કરી હતી. તેઓ આગમની કુંચીઓ સમજાવતા, અને જૈનેતરોને પ્રત્યેક અનુકુળ રીતે આપી સચોટ અસર કરી શકતા, તેઓ દશવૈકાલિકની ૭૦૦ ગાથા ત્રણ દિવસમાં કંઠસ્થ કરી શક્યા હતા. તે તેમની સ્મરણ શક્તિનું દર્શાવ છે. સમયાનુકુળ પ્રતિબોધથી દસ હજાર પંખખીને શુદ્ધ શ્રાવક બનાવ્યા હતા. તેમના અમદાવાદના ચોમાસામાં પ્રેમાભાઈ શેઠ, દલપતભાઈ શેઠ વીગેરે સતત લાભ લેતા હતા. જ્યારે અત્યારે વ્યવસાય કે રાગદષ્ટિથી ધર્મ-ગુરુ કે ધર્મ શ્રવણમાં આવતા ઓછા થતા જાય છે તે માટે ખેદ દર્શાવ્યો હતો. ત્યારબાદ મહુમ-શ્રીની સહિષ્ણુતા, સત્યાગ્રહ, દ્રઢતા, અને નિરાભીમાનતાના દર્શાવો આપતાં તેઓનો ફૂળધર્મ શીખ છતાં સ્થાનકવાસીમાં દિક્ષા લીધી, ને વિશેષ અનુભવ પછી યુદેરાયજી મહારાજ પાસે આવી સંવેગ દિક્ષા લઈને સર્વને વાંઘા, તે તેમની સત્યપ્રિયતા, અને નિરાભીમાનતાના લક્ષણ છે. તેમના જ્ઞાનબળ માટે તેમની કૃતિના તત્વનિર્ણય પ્રાસાદ, જૈન તત્ત્વાદર્શ, અજ્ઞાનતિમિરભા-ષ્કર, જૈન પ્રશ્નોત્તર વીગેરે અંગ્રેજી દર્શનીક પૂરાવો છે. બાદ મહુમશ્રીની સ્વામીભક્તિ માટે વીવેચન કર્યું હતું. અને બપોરે મહાવીરપ્રભુના દેરાશરે પૂજા લજ્જાવી હતી.

સુરતમાં—વડા ચોટાના ઉપાશ્રયમાં શ્રી ન્યાયાભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરિશ્વરજી (શ્રી આત્મારામજી) મહારાજની જયંતિ જેઠ શુદ્ધિ આઠમના રોજ હોવાથી શ્રીવિજયનાનંદસૂરિશ્વરજીની જીભીની વાસણેપથી પૂજન કરવામાં આવેલ હતું. આ વખતે શ્રી મુનિશ્રી કાંતમુનિજી તથા મુનિ લલ્લિતવિજયજી તથા શ્રી રત્નવિજયજીમહારાજે મુનિમહારાજ આત્મારામજી મહારાજનું જીવનચરિત્ર વીસ્તારપૂર્વક કહી બતાવેલ હતું બાદ મુનિશ્રી માણેકમુનિજીએ પણ ધણું સારું વીવેચન કરેલું હતું. આ વખતે જયંતિનો જે મેલાવડો હતો તેવો મેલાવડો

૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોઇ વખતે બાગ્યેજ થયો હશે. શ્રી ચિંતામણીપાર્શ્વનાથજીના દેરાસરે આંગી તથા ભાવના થઇ હતી. ત્યારબાદ મુનિજ્ઞાનસુંદરજીએ હિંદીભાષામાં ઉક્ત મહાત્માનું અસરકારક જીવનચરિત્ર કહી બતાવ્યું હતું કે જે બીજા પેપરોમાં આવી ગયેલ છે. એ રીતે ઉક્તમહાત્માની જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી.

અંભાતમાં જયંતી—તા. ૧૭-૬-૧૮ સં. ૧૯૭૪ ના જેક સુદી ૮ વાર સોમવારના રોજ શ્રીમદ્ આચાર્ય ૧૦૦૦૮ શ્રી વિજય્યાનંદસૂરીશ્વરજીની જયંતી પંચાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે ઉજવવામાં આવી હતી. તે વખતે વિદ્યાર્થીઓએ મંગળાચરણ કર્યા બાદ સંભાના સેક્રેટરી શા અંબાલાલ જેઠાલાલે જયંતીનો હેતુ કહી બતાવ્યો હતો પછી વિદ્યાર્થીનો સંવાદ રમુજ થયા બાદ સેક્રેટરીએ શ્રીમદ્ આચાર્ય વિજય્યાનંદસૂરીશ્વરજીનું જીવનચરિત્ર ટુંકમાં જણાવ્યું હતું. ત્યારબાદ મુનિમહારાજશ્રી શંકરવિજયજીમહારાજે હિંદીભાષામાં જીવનચરિત્ર કહી બતાવ્યું હતું. ત્યારબાદ પ્રમુખસ્થાને ખીરાજેજી શ્રી દાનવીજયજી પંચાસજીએ મહારાજજીના જીવનમાંથી નીકળતો સાર, તે વિષય ઉપર ઘણુંજ સારું વિવેચન કર્યું હતું. વગેરેથી જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી.

આ સિવાય વડોદરા શહેરમાં પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજીમહારાજના પ્રમુખપણા નીચે શ્રીમાન વિજય્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજીમહારાજ) ની જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી તેમજ.—

મુંબઈ શહેરમાં—શ્રી વકતુલકજી પ્રસારક સભા તરફથી પંડીત લાલનના પ્રમુખપણા નીચે, શ્રીમાન વિજય્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજીમહારાજ)ની જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી; બુદ્ધા બુદ્ધા વક્તાઓએ તે સંબંધમાં ભાષણો આપ્યા હતા જે હરીકત જૈનપત્રમાં વિસ્તારથી આવી ગયેલ છે.

માંગરોળશહેરમાં—શ્રી આત્મારામજી જૈનપાઠશાળા તરફથી શ્રી આત્મારામજીમહારાજની જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી જેમાં શિક્ષક હીરાચંદ વગેરેએ વિવેચન કર્યું હતા.

ધર્મજગામમાં—સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજશ્રી વિનયવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી ધામધુમથી ઉજવવામાં આવી હતી.

ઢોળગામમાં—મુનિરાજશ્રી જયવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી જેમાં ભાષણો થયાં હતાં, અને પૂજા ભજાવવામાં આવી હતી.

પંચાસજી શ્રીમદ્ હરખમુનિનો સ્વર્ગવાસ.

સુપ્રસિદ્ધ શાંતમૂર્તિ શ્રી મોહનલાલજી મહારાજના મુખ્ય શિષ્ય પંચાસજી મહારાજ શ્રી હરખમુનિનો ગયા માસની વદી ૬ ના રોજ સુરત શહેરમાં સ્વર્ગવાસ થયો હતો. તેઓ તપગચ્છતી સમાચારી પાળતા હતા. સ્વભાવે શાંત, સરલ અને ક્રિયાપાત્ર મુનિ હતા. તેઓ સાધુ, શાધ્વીનો મોટા સમુદાય ધરાવવા સાથે સર્વ સાથે મિલનસાર હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી જૈન કોમને એક મુનિરત્નની ખોટ પડી છે. તેઓના રમરણુર્થે તેઓના ભક્તો જૈનસમાજની જરૂરીયાતવાળું કોઇ કાર્યનો જન્મ આપશે એવી સૂચના કરીએ છીએ. તેઓના પવિત્ર આત્માને પરમશાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ ઇચ્છીએ છીએ.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોક્કાર ખાતું.

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

૧ ધર્મબુદ્ધ નાટક, સંસ્કૃતમુક્તાવળી. ૦-૪-૦	૨ પંચનિગ્રંથી પ્રસાપના તૃતીયપાદ- ૦-૪-૦
૩ રત્નશેખરી કથા. (પ્રાકૃત) ૦-૪-૦	સંગ્રહણી સટીક. ૦-૪-૦
૪ દાનપ્રદીપ. ૨-૦-૦	૫ ખૂહત સંઘયણિ મોટી ટીકા. ૧-૧૨-૦
૬ આદ્યવિધિ. ... ૦-૦-૦	૭ પડદર્શન સમુચ્ચય. ... ૦-૦-૦

છપાતા નવા ગ્રંથો.

૧ પંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.	
૨ સત્તરિસય ડાણ સટીક-શાહ યુનીલાલ ખુખચંદ પાટણવાળા તરફથી.	
૩ સુખખનૃપાદિભિન્ન ચતુષ્ક કથા. શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.	
૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ ધર્મપરીક્ષા. જામનગરવાળી જેન મણી ત.	
૬ જૈન મેઘફૂત સટીક. ૮ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.	
૭ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ ૯ દ્રોપદી સ્વયંવર નાટક.	

છપાવવાના ગ્રંથો.

૧ સિદ્ધપ્રાણી સટીક.	૨ ષટ્સ્થાનક સટીક.
૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.	૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
૫ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક.	૬ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સટીક.
૭ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.	૮ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
૯ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.	૧૦ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ.	૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપન ટીકા સાથે.
૧૩ ધાતુ પારાયણ.	

આગમો છપાવવાની થયેલ યોજના.

૧ અંતગદ્દશાંગસૂત્ર સટીક.	૨ અનુત્તરોવવાઈસૂત્ર સટીક.
૩ ઉપાસકદશાંગ સટીક.	૪ નંદીસૂત્ર. શ્રીહરિભદ્રસૂરિકૃત ટીકા સાથે.

શ્રી યશોવિજયજી જૈનગુરુકુળ-પાલીતાણા.

વિદ્યાર્થીઓને દાખલ થવા માટે જાહેર ખબર.

મજકુર ગુરુકુળમાં હાલ નવા ૨૫ વિદ્યાર્થીઓ દાખલ કરવાના છે જે વિદ્યાર્થીઓ ગુજરાતી ત્રીજા ધોરણથી અંગ્રેજી બીજા ધોરણ સુધીના અભ્યાસવાળા હોય તેઓએ અરજના ફોર્મ મંગાવી અરજ કરવી. કમિટી તુરતમાં મળવાની છે માટે તાત્કાલે લખો—

લી. સેક્રેટરી,

શ્રી. ય. જૈનગુરુકુળ-પાલીતાણા.

(શુભર ભાષાંતર)

શ્રીભગવતી સૂત્ર.

(પ્રથમશુભર)

કિંમત રૂા. ૨-૮-૦ ટપાલખર્ચ જુદું.

આ સૂત્રના વાંચન વખતે સોનામોહોરોની પ્રભાવનાઓ થઈ છે, ત્યારે શું તમારા ઘરમાં તેનો સંગ્રહ ન જોઈએ ?

શ્રી જૈનધર્મનું ખરું જીવન સર્વજ્ઞ પ્રણીત સૂત્રો છે. આ ભારતવર્ષ ઉપર વિજયધ્વજ ફર-
કાવનાર આખા જૈન ધર્મની ઇમારત સૂત્રોના પાયા ઉપર જ રચાણી છે. ભગવાન શ્રી જિન-
પ્રભુની નીતિમય અને પવિત્ર આજ્ઞાઓ, ઉંડા રહસ્યો અને સૂક્ષ્મ તત્ત્વજ્ઞાન જાણવાના મુખ્ય સા-
ધન તેમના પવિત્ર સૂત્રોજ છે. ભગવાન શ્રી મહાવીરપ્રભુની વાણીની એક અક્ષર માત્રથી અનેક
અમૂલ્ય શિક્ષાઓના પ્રવાહો એ સૂત્રોમાંથી છુટે છે.

સંપ્રતક્ષણે જૈનોના પીસ્તાલીશ આગમો કહેવાય તેની અંદર આ પાંચમાં અંગરૂપે
ભગવતી સૂત્રની એક મહાન આગમ તરીકેની ગણના થાય છે. આ મહાન સૂત્રમાં સ્થળે સ્થળે
ઉત્તમ તત્ત્વજ્ઞાન ધર્મોપદેશ અને અધ્યાત્મ વિદ્યાના સૂળ તત્ત્વોનું યથાર્થ પ્રતિપાદન કરેલું છે.
મનુષ્ય જન્મમાં આવશ્ય, પ્રાપ્તવ્ય અને જ્ઞાતવ્ય શી વસ્તુ છે તેનો યોગ્ય કરનાર આ એક સર્વો-
ત્તમ ગ્રંથ ગણાયો છે. પૂર્વાચાર્યોના કેટલાએક લેખોમાં કહ્યું છે કે, શ્રી મહાવીરપ્રભુ અને ગૌતમ-
સ્વામીના પ્રશ્નોત્તરરૂપે ગ્રંથિત કરેલા ભગવતીસૂત્રમાંથી કર્મપ્રકૃતિના સ્વરૂપ, તાત્ત્વિક સિદ્ધાંતો,
આચારધર્મો અને વિવિધ રહસ્યના યોગ્ય મળી શકે છે; તેથી આ મહાન ગ્રંથ સંસારસાગરથી
તરવાને ઉત્તમ નૌકારૂપ, જૈન સર્વેગી મહાત્માઓને વિશ્રાંતિને માટે માનસરોવરરૂપ, અખંડ
આત્મિક આનંદનો અનુભવ કરવાને કદપવૃક્ષરૂપ અને અનાદિકાળના અજ્ઞાનરૂપ ગળે-પ્રતે દૂર
કરવામાં કેસરીસિદ્ધરૂપ કહેવાય છે.

આ પ્રથમ શતકના પહેલા ઉદ્દેશમાં કર્મના ચલનનો વિષય આવે છે તેની અંદર તે વિષે
નવ પ્રશ્નો કરવામાં આવ્યા છે. બીજા ઉદ્દેશ દુષ્ટ વિષયનો છે, જેનાં જીવ પોતે
વેદના સંબંધી પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ત્રીજા ઉદ્દેશ કાંક્ષા પ્રદેશ
કરેલાં કાંક્ષામોહનીય કર્મના પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ચોથા
જેમાં કર્મની પ્રકૃતિ-ભેદના પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. પાંચમો ઉદ્દેશ
છે, જેમાં “પૃથ્વીઓ કેટલી છે ?” એ પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. છઠ્ઠા
છે, તેની અંદર કેટલા અવકાશને અંતરે સૂર્ય રહેલો છે, તે સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો
છે. સાતમા નૈરયિક ઉદ્દેશમાં નરકને વિષે ઉત્પન્ન
ચર્તા નારકી સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો
છે. આઠમા બાલ નામના ઉદ્દેશમાં “મનુષ્ય
એકાંત બાલક છે કે કેમ ?” એ પ્રશ્નનું નિરાકરણ
કરવામાં આવ્યું છે. નવમા ગુરૂત્વના ઉદ્દેશમાં
“જીવો કેવી રીતે ગુરૂત્વ-ભારેપણાને પામે
છે ?” ઇત્યાદિ પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો
છે અને દશમા ચલનાદિ ઉદ્દેશોમાં ચાલતું છે,
તે અચલિત છે. ચાલતું નથી. ઇત્યાદિ પ્રશ્નોના
નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

પુરૂષોત્તમ ગીગાભાઈ શાહ ભાવનગર.

Registered No. B. 431

સાચાર-પ્રસારક વિન્હર-પ્રેક્ષક

મહારાજ

૬૨ દરબારન રોડ

રાણપોર

Rajpore